

Nr 292.

Av herr **Hederstierna**, i anledning av *Kungl. Maj:ts proposition, nr 278, med förslag till förordning om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen den 30 juni 1916 om automobiltrafik.*

I motion nr 125 har jag föreslagit, att riksdagen måtte i underdånig skrivelse hos Kungl. Maj:t hemställa, att Kungl. Maj:t måtte föranstalta om utredning och till riksdagen inkomma med förslag därom, att innehavare utav lastautomobil av viss tyngd i regelbunden trafik måtte åläggas att bidra till underhåll av allmän väg som med automobilen befares.

Sedermera har Kungl. Maj:t uti nådig proposition nr 278 avgivit förslag till förordning om ändrad lydelse i vissa delar av förordningen den 30 juni 1916 om automobiltrafik. Enligt detta förslag skulle erfordras särskilt tillstånd av vederbörande Konungens befallningshavande för framförande av automobil av viss tyngd i trafik, som ej allenast vore tillfällig, och föreslås tillika, att Konungens befallningshavande vid meddelande av tillstånd till dylik trafik skulle äga att fastställa de villkor, under vilka trafiken finge äga rum. Dyliga villkor skulle jämväl fastställas vid meddelande av tillstånd till yrkesmässig automobiltrafik.

Beträffande arten av de villkor, som sålunda borde fastställas, anföres i statsrådsprotokollet allenast, att länsstyrelserna borde givas frihet att i samband med trafiktillståndet och efter prövning i varje fall av på frågan inverkan omständigheter föreskriva de åtgärder till förhindrande av skada å vägarna, som vid trafiken borde vidtagas, exempelvis ökad hjulbredd och låg maximifart, samt fastställa de villkor i övrigt, som kunde vara påkallade.

På grund av vad jag redan anför i den av mig avgivna motionen synes det emellertid vara särskilt önskvärt, att länsstyrelserna vid meddelande av ifrågakvarande tillstånd skulle kunna stadga skyldighet för

Bihang till riksdagens protokoll 1921. 4 saml. 112 häft. (Nr 291—292.) 2

ovannämnda automobiltrafikanter att ersätta den skada å vägarna, som genom berörda automobiltrafik uppstår. Det synes dock vara tvivelaktigt, om länsstyrelserna med den avfattning, förevarande lagrum skulle erhålla enligt Kungl. Maj:ts förslag, skulle finna sig vara befogade att stadga dylik skyldighet, och detta så mycket mindre som sådan befo-genhet icke ens står omnämnd i anförandet till statsrådsprotokollet. För att förebygga varje tvekan i sådant avseende hemställer jag,

att riksdagen måtte för sin del besluta, att § 13 mom. 6 och § 20 mom. 3 i förordningen den 13 juni 1916 om automobiltrafik skola erhålla följande lydelse:

§ 13.

Mom. 6. Automobil med större verkligt hjultryck — — — (se propositionen) — — — som överstiger 1,000 kilogram.

I samband med tillstånd till trafik, som i detta moment avses, äga Konungens befallningshavande fastställa de villkor, under vilka trafiken må äga rum, och därvid jämväl stadga skyldighet att ersätta de skador å allmän väg, som genom trafiken vållas.

§ 20.

Mom. 3. Myndighet — — — (se propositionen) — — — må äga rum och därvid jämväl stadga skyldighet att ersätta den skada å allmän väg, som genom trafiken vållas.

Stockholm den 5 april 1921.

Carl Hederstierna.